

Hodnocení diplomové práce

Název: Rozvinutí a upevnění křesťanských etických hodnot u dětí staršího školního věku prostřednictvím volnočasových aktivit na letním táboře

Autor: Martin Bradáč

Cílem předložené diplomové práce je zjistit, zda a jakými prostředky je možné rozvíjet a upevňovat křesťanské etické hodnoty dětí staršího školního věku v rámci výchovného procesu probíhajícího na letním táboře. Vzhledem k tomu, že běžné používání pojmů jako *hodnoty*, *etické hodnoty*, příp. *křesťanské hodnoty* svědčí o tom, že se mnohdy chápou spíše jako fráze v rámci velmi obecných deklarací („vedeme děti k hodnotám“), musel autor věnovat první kapitole vlastního textu pojmu „hodnota“, a to jak z hlediska filozofie, tak i z hlediska pedagogiky a psychologie (kap. 2). Další kapitola obsahuje charakteristiku staršího školního věku z hlediska vývojové psychologie (kap. 3). Za stěžejní kapitolu teoretické části práce můžeme považovat kapitolu, která aplikuje základní mechanismy učení (dle Heluse) na hodnotovou výchovu (kap. 4). Další dvě kapitoly můžeme považovat za praktickou část předložené diplomové práce. Autor se nejdříve zabývá obecně prázdninovými tábory jako jednou z forem výchovy ve volném čase (kap. 5) a soustřeďuje se přitom především na problematiku dramaturgie tábora a organizace her. Aplikaci uvedených metod autor ilustruje v poslední kapitole obsahující konkrétní příklad programu letního tábora zaměřeného na rozvoj křesťanských etických hodnot dětí staršího školního věku.

Po stránce vnější úpravy i po stránce formální je práce zpracována pečlivě. V magisterské práci bych ovšem očekával použití většího počtu pramenů, včetně cizojazyčných. Na druhé straně je třeba pochválit ekologické smýšlení autora (tiskl na obě strany listu).

Práci je třeba posuzovat diferencovaně. Vysoce oceňuji úsilí, s nímž se autor pokusil vyrovnat s teoretickou problematikou pojmu „hodnota“. Ačkoli pojednání o hodnotách nese určité rysy kompilace, podařilo se autorovi nakonec přehledně definovat hodnoty a různé pohledy na ně. Za velmi zdařilé považuji zařazení Helusových mechanismů učení do 4. kapitoly. Méně úspěšná je ovšem úvaha o možnostech jejich praktické aplikace v kontextu „křesťanského tábora“ pro děti staršího školního věku v 6. kapitole. Autor zde příliš „střílí od boku“, aniž by prokázal hluboký vhled do jednotlivých mechanismů.

Práce jako celek dělá dojem dvou oddělených pojednání – o výchově k hodnotám a o dramaturgii a organizaci dětského tábora. Spojujícím prvkem – a současně i výsledkem celé práce – měl být návrh vhodných metod etické výchovy, které by byly aplikovatelné pro tábor určený starším věčícím dětem. Tento prvek se sice v práci objevuje, ale spíše okrajově (zejména v 6. kapitole). Místo toho práce obsahuje (možná trochu přebytečně) návrh konkrétního průběhu tábora. Přestože metodické prvky použitelné pro výchovu ke křesťanským etickým hodnotám zůstávají v předložené práci spíše jen v náznacích a opřené ze značné části o zkušenosti autora, domnívám se, že autor splnil cíl, který si pro svou práci v úvodu stanovil. Základní chybou předložené práce je její neorganičnost – autor věnuje mnoho prostoru problematice, která s tématem souvisí pouze okrajově, a naproti tomu málo prostoru systematické aplikaci výchovných metod.

Přes uvedené nedostatky doporučuji práci k obhajobě.

České Budějovice, 2. února 2009

doc. Michal Kaplánek
vedoucí práce